

**VOL. Vin] INDIAN LAW REPORTS**

**VOL. Viii] INDIAN LAW REPORTS**

*ਫਾਲਸ਼ਾ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.ਜੇ.*

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

**ਬਨਾਮ**

1954

ਮਿ.ਆਰ. ਐਲਬਰਟ ਮਾਈਕਲ ਡੈਮਪੀਅਰ ਓਵਰਮੈਨ, - *ਜਵਾਬਦੇਹ*

3 ਅਗਸਤ 1954

**ਦਾ ਮੈਟਰੀਮੋਨੀਅਲ ਰੈਫਰੈਂਸ ਨੰਬਰ 2**

*ਤਲਾਕ-ਵਿਭਚਾਰ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਜਿਹੇ  
ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੇਧ, ਕਦੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।*

**VOL. Vinj INDIAN LAW REPORTS**

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਇਸ ਵਿਭਚਾਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਡਲਟਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ।

ਕਿਹਾ , ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਲੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਧਿਰ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਰੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ।

*13 ਨਵੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ. ਐਸ. ਬੇਦੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਤਲਾਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ,*

ਬੀਐਸ ਚਾਵਲਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

**VOL. Vin] INDIAN LAW REPORTS**

ਨਿਮੋ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

Fais haw, J.

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਇਹ ਕੇਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਐਲਬਰਟ ਮਾਈਕਲ ਡੈਮਪੀਅਰ ਓਵਰਮੈਨ ਨਾਲ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਬੈਠੇ ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅੰਤ *ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ* ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕੇਸ ਕੁਝ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਵਿਆਹ 30 ਮਾਰਚ 1950 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਵਿਆਹ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ 1953 ਵਿਚ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਿਭਚਾਰ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਕੁਝ ਕਥਿਤ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ

ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਮਲਾ ਆਖਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੈਟ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ /ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਜਨਵਰੀ 1952 ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ

Mrs. Inder jit  
Kaur  
v.  
Mr. Albert  
Michael  
Dampier  
Overman  
Falshaw, J.

ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਪਾਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ 'ਤੇ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਡਾ: ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦਰਦੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਵੀ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ , ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਖੁਦ ਬਹੁਤ ਲੰਮੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿਰਾਹ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਡਾ. ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦਰਦੀ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਰ. ਆਰ. 14, 6 ਮਈ ਅਤੇ 3 ਅਕਤੂਬਰ 1951 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈਆਂ

**VOL. Vin| INDIAN LAW REPORTS**

ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਚਿੱਠੀਆਂ ਡਾ. ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦਰਦੀ ਨੂੰ ਲਿਖੀਆਂ ਸਨ।

ਇਹ ਸਬੂਤ 8 ਜੂਨ 1953 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ 8 ਜੁਲਾਈ ਦੀ ਤਰੀਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਏਪੀਡੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਰੀਖ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Falshaw, J. ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਉਹੀ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ -ਪੜਤਾਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਬਨਾਮ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿ. ਐਲਬਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਮਾਈਕਲ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਭਚਾਰ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੀਆਂ

**VOL. Vin] INDIAN LAW REPORTS**

ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਡੈਮਪੀਅਰ ਫਰਮਾਨ ਟੂਸੀ ਅਬਥੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਅਲੀ- ਓਵਰਮੈਨ ਮੋਹੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ^ ਦਬਾਏ ਨਹੀਂ ਗਏ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ> ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਸੰਖੇਪ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਸਾਇਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਲਈ ਜਵਾਬੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲੜਦਾ ਹੋਇਆ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣਾ ਵਿਰੋਧ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ। ਇਹ ਸ਼ੰਕਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਡਾ. ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ,

ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਭਚਾਰੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਡਿਕਰੀ nisi ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਇਸ ਵਿਭਚਾਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਭਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ

Mrs. Inderjit  
Kaur  
v.  
Mr. Albert  
Michael  
Dampier  
Overman

Falshaw, J.

Kapur, J.

**VOL. Vin| INDIAN LAW REPORTS**

ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਵੀ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਰਿਮਾਂਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਸੋਚੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਧਿਰ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਰੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਰੱਖ ਦੇਵਾਂਗਾ /

ਕਪੂਰ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ  
ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ

**VOL. Vin] INDIAN LAW REPORTS**

ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ